

Šīs lapa ir mašintulkota [Saite]. Mašintulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 3193/2005/TN - Atteikums nodrošināt piekļuvi korespondencei starp Komisiju un Dāniju

Lēmums

Lietā 3193/2005/TN - Uzsākta {0} 04/11/2005 - Lēmums par {0} 26/07/2007

Dānijas Eiropas Parlamenta deputāts pieprasīja piekļuvi noteiktai korespondencei starp Komisiju un Dānijas varas iestādēm. Komisija piekļuvi atteica, pamatojoties uz to, ka attiecīgo dokumentu atklāšana kaitētu izmeklēšanas mērķu aizsardzībai (Regulas 1049/2001 [1] 4. panta 2. punkta trešais ievilkums), kā arī nopietni kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam iestādē, jo dokumenti skar jautājumu, par ko tā vēl nav pieņēmusi lēmumu (Regulas 4. panta 3. punkta pirmā daļa).

Ombuda izmeklēšanas gaitā Komisija galu galā piešķir piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Tomēr, tā kā Komisija, šķiet, aizstāvēja sava sākotnējā atteikuma pareizību, ombuds uzskatīja par lietderīgu izpētīt, vai Komisijai bija tiesības noraidīt sūdzības iesniedzēja sākotnējo pieprasījumu par piekļuvi.

Komisija argumentēja, ka vēstuļu apmaiņa veidoja daļu no tās uzraudzības procesa, kas domāts, lai apstiprinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā rezultātā pret Dāniju varētu tikt uzsākta pārkāpumu konstatēšanas procedūra saskaņā ar *Euratom* līgumu. Uzsverot jautājuma politisko delikātumu, Komisija norādīja, ka vēstuļu atklāšana būtu priekšlaicīga.

Ombuds lūdza Komisiju paskaidrot, cita starpā, uz kāda veida izmeklēšanu pieprasītās vēstules attiecas, lai attaisnotu Regulas 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu.

Komisija atbildēja, ka galvenais jautājums ir par to, vai Dānijas varas iestādēm ir jāinformē Komisija par vides radioaktivitātes uzraudzības rezultātiem Grenlandē, lai tā varētu lemt, vai būtu nepieciešama koriģējoša rīcība. Komisija norādīja, ka sākotnēji bija pieprasījusi šo informāciju, pamatojoties uz pieņēmumu, ka *Euratom* līgums attiecas uz Grenlandi, bet vēlāk bija atzinusi, ka tomēr neattiecas. Komisija uzskatīja, ka laikā, kad sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi, vēl nebija skaidrs, vai Komisijai jāturpina censties iegūt informāciju no

Dānijas uz brīvprātības pamata.

Ombuds sprieda, ka, risinot jautājumu par piekļuves pieprasījumu, Komisija bija izvirzījusi pamatojumu, ka uzraudzības rezultātā varētu tikt uzsākta pārkāpumu konstatēšanas procedūra saskaņā ar Euratom līgumu, kaut gan brīdī, kad pieprasījums bija izteikts, Komisija jau bija atzinusi, ka Euratom līgums uz Grenlandi neattiecas. Ombuds norādīja, ka Komisija nebija paskaidrojusi, kāda (cita) veida izmeklēšanu savos kompetences ietvaros tā būtu varējusi veikt. Tādēļ ombuds secināja, ka Komisijas sākotnējais atteikums piešķirt piekļuvi vēstulēm nebija pamatots ar nopietniem un atbilstošiem iemesliem.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, OV 2001 L 145, 43.lpp.

Strasbūrā, 2007. gada 26. jūlijā
Godātais B kungs!

2005. gada 5. oktobrī Jūs iesniedzāt sūdzību Eiropas ombudam pret Eiropas Komisiju par atteikumu nodrošināt piekļuvi noteiktiem dokumentiem saskaņā ar Regulu 1049/2001. 2005. gada 19. oktobrī Jūs iesniedzāt ombudam dokumentus savas sūdzības pamatojumam.

2005. gada 4. novembrī es pārsūtīju sūdzību Komisijas priekšsēdētājam. Komisija nosūtīja savu atzinumu 2006. gada 3. februārī, un, ja vēlaties, līdz 2006. gada 31. martam nosūtīju to Jums ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus. Līdz minētajam datumam no jums netika saņemti nekādi apsvērumi.

2006. gada 27. septembrī es rakstīju Komisijai, lūdzot sniegt papildu informāciju saistībā ar Jūsu sūdzību. ES arī lūdzu Komisiju atļaut maniem dienestiem pārbaudīt attiecīgos dokumentus. Komisija nosūtīja atbildi 2007. gada 30. janvārī. ES to nosūtīju Jums ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus, ja vēlaties, līdz 2007. gada 31. martam. Līdz minētajam datumam no jums netika saņemti nekādi apsvērumi.

Tagad es rakstu, lai jūs informētu par veikto izmeklēšanu rezultātiem.

PAR SŪDZĪBU

Sūdzības iesniedzējs sūdzējās par Komisijas pastāvīgo atteikumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (1) ("Regula 1049/2001") nodrošināt piekļuvi šādiem dokumentiem:

- enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 6. janvāra vēstule Dānijas pastāvīgajai pārstāvniecībai (TREN D/03/22884);
- enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 11. jūnija vēstule Dānijas pastāvīgajai pārstāvniecībai (TREN D/04/8777); un
- Dānijas Pastāvīgās pārstāvniecības 2004. gada 15. septembra vēstule Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorātā (TREN A/04/30692) (2) .

Pamatojoties uz dokumentiem, kas iesniegti sūdzības pamatojumam, to var rezumēt šādi:

Komisijas atbilde uz piekļuves pieprasījumu

Sūdzības iesniedzējs 2005. gada 2. jūnijā lūdza Komisijai piekļuvi dažiem dokumentiem, kas saistīti ar lūgumrakstu Nr. 720/02 Eiropas Parlamentam.

Ar 2005. gada 6. jūlija vēstuli Komisija atbildēja uz šo lūgumu, norādot, ka tās rīcībā esošie dokumenti, kas atbilst pieprasījumam, ir Dānijas iestāžu 2004. gada 15. septembra vēstule Komisijai (TREN A/04/30692) un divas vēstules Dānijas iestādēm, kas datētas ar 2004. gada 6. janvāri (TREN D/03/22884) un 2004. gada 11. jūniju (TREN D/04/8777). Komisija norādīja, ka lūgumrakstā Nr. 720/2002 minētajos faktos tā nav konstatējusi nevienu Kopienas tiesību aktu pārkāpumu. Pēc lūgumraksta saņemšanas tā tomēr sazinājās ar Dānijas iestādēm saistībā ar tās vispārējo kompetenci uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro Kopienas tiesību aktus. Līdz ar to dokumenti, kuriem sūdzības iesniedzējs bija lūdzis piekļuvi, bija daļa no iepriekšējās apspriešanās Komisijas vispārējās kompetences ietvaros uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro Kopienas tiesības. Attiecīgo dokumentu izcelsme bija lūgumrakstā Nr. 720/2002, bet tie nebija tieši saistīti ar lūgumrakstā minēto jautājumu.

Komisija arī apgalvoja, ka uz šīm vēstulēm attiecas divi piekļuves tiesību izņēmumi, kas noteikti Regulā 1049/2001.

Komisija uzskata, ka šie dokumenti bija daļa no sākotnējām apspriedēm, kas bija nepieciešamas Komisijas uzraudzības darbībām. Šīs sākotnējās apmaiņas publiskošana posmā pirms jebkura lēmuma pieņemšanas darītu publiski pieejamas iekšējās sagatavošanās diskusijas, kas ir neatņemama un nepieciešama Komisijas lēmumu pieņemšanas procesa daļa. Dokumentu publiskošana arī varētu radīt neskaidrības attiecībā uz iestādes oficiālo nostāju un nodomiem, kas attiecas uz tās uzraudzības darbībām, tādējādi apdraudot Komisijas spēju nodrošināt pareizu Kopienas tiesību piemērošanas kontroli. Iepriekšējās apspriešanās izpaušana posmā, kad tajā brīdī notika uzraudzības process, apdraudētu Komisijas izmeklēšanas mērķu aizsardzību un nopietni kaitētu tās lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzībai. Līdz ar to uz dokumentiem attiecās Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētie izņēmumi, un līdz ar to tie nevarēja tikt izpausti. Komisija uzskata, ka nevar piešķirt daļēju piekļuvi un nepastāv sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar publiskošanu.

Komisijas atbilde uz atkārtoto pieteikumu

Sūdzības iesniedzējs 2005. gada 11. jūlijā iesniedza Komisijai atkārtotu pieteikumu par piekļuvi šiem trim dokumentiem.

Komisija atbildēja uz sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu 2005. gada 2. augustā,

pateicoties viņam par interesi par Komisijas nostāju attiecībā uz Euratom tiesību aktu īstenošanu Dānijā. Komisija atkārtoja saturu sākotnējai atbildei uz sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumu, proti, ka attiecīgie dokumenti nebija tieši saistīti ar lūgumrakstā 720/2002 izvirzīto jautājumu, kas vienkārši bija Euratom tiesību aktu piemērošanas ar atpakālejošu spēku pieņemamība. Attiecībā uz lūgumrakstu Komisija nekonstatēja nevienu Kopienas tiesību aktu pārkāpumu. Tomēr lūgumraksta rezultātā Komisija uzraudzīja Euratom tiesību aktu īstenošanu Dānijā. Tāpēc Komisija pieprasīja informāciju par Dānijas vides monitoringa darbībām, kā noteikts Euratom līguma 35. pantā. Līdz ar to pieprasītie dokumenti nav tieši saistīti ar lūgumrakstu Nr. 720/2002.

Sarakste, kurai sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi, ir daļa no sākotnējām apspriedēm, kas nepieciešamas Komisijas uzraudzības darbībām. Komisija patur tiesības arī turpmāk nodrošināt *acquis* aizsardzību pret jonizējošo starojumu un kopumā Euratom veselības un drošības noteikumu ievērošanu. Tādējādi vēstuli apmaiņā bija informācijas pieprasījums, kas tika iesniegts saistībā ar kontroles procesu, kura mērķis bija pārbaudīt pašreizējo atbilstību Kopienas tiesībām. Tas, iespējams, varētu novest pie pārkāpuma procedūras uzsākšanas. Ņemot vērā jautājuma par aizsardzību pret jonizējošo starojumu politisko jutīgumu un nepieciešamību nodrošināt sadarbību starp Komisiju un Dāniju, pieprasīto dokumentu izpaušana šajā apspriežu posmā būtu bijusi pāragra un kaitētu Komisijas spējai nodrošināt pareizu Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzību. Piekļuves piešķiršana attiecīgajiem dokumentiem pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas varētu arī sajaukt Komisijas uzraudzības darbības ar tās oficiālo nostāju lūgumrakstā Nr. 720/2002. Līdz ar to pieprasīto dokumentu izpaušana attiecīgajā laikā nopietni kaitētu Komisijas notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam. Tādējādi uz dokumentiem attiecās Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētie izņēmumi. Daļēju piekļuvi nevarēja piešķirt, un Komisija nekonstatēja, ka sūdzības iesniedzējs būtu izvirzījis nevienu argumentu, kas pierādītu sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar informācijas izpaušanu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvojums

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini atteikusi piekļuvi iepriekš minētajiem dokumentiem.

IZMEKLĒŠANA

Komisijas atzinums

Komisija savā atzinumā kopumā izteica šādas piezīmes:

Fons

Dokumenti, kuriem sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, bija sarakste starp Komisiju un Dānijas iestādēm plašākā kontekstā saistībā ar lūgumrakstu Nr. 720/2002, kas tika iesniegts Parlamentam un attiecās uz Euratom tiesību aktu piemērošanu ar atpakālejošu spēku un ilgtermiņa veselības problēmām Dānijas darba ņēmējiem, kuri izņēma radioaktīvos materiālus no avārijas vietas, kas 1968. gadā Grenlandē notika negadījumā, kurā iesaistīts ASV militārais lidaparāts. Lūgumraksta iesniedzēji, kas strādāja uz vietas, apgalvoja, ka būtu jāpiemēro Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (5) ("BSS direktīva"). Komisija informēja Parlamenta atbildīgo

komiteju, ka tā neuzskata par iespējamu BSS direktīvas piemērošanu ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz pirmspievienošanās periodu. Tomēr lūgumraksta rezultātā Komisija sazinājās ar Dāniju un pieprasīja informāciju par Dānijas vides monitoringa darbībām, kā noteikts Euratom līguma 35. pantā. Līdz ar to sarakste, kurai sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi, attiecās uz pēdējo informācijas pieprasījumu, nevis uz lūgumrakstu.

Piekļuves pieprasījums

Sarakste, kurai sūdzības iesniedzējs lūdza piekļuvi, ir daļa no sākotnējām apspriedēm, kas nepieciešamas Komisijas uzraudzības darbībām. Komisija patur tiesības arī turpmāk nodrošināt tiesību aktu par aizsardzību pret jonizējošo starojumu ievērošanu un kopumā Euratom veselības drošības noteikumu ievērošanu. Tādējādi vēstuli apmaiņā bija informācijas pieprasījums par uzraudzības procesu, kura mērķis bija pārbaudīt Kopienas tiesību ievērošanu tajā laikā. Komisija arī norādīja, ka attiecīgā uzraudzības procesa rezultātā varētu tikt uzsākta pienākumu neizpildes procedūra attiecībā uz situāciju. Pienākumu neizpildes procedūras pareizas īstenošanas mērķis jo īpaši ir ļaut attiecīgajai dalībvalstij brīvprātīgi izpildīt Līguma prasības vai pamatot savu nostāju. Šis pamatojums vēl jo vairāk attiecas uz iepriekšējām konsultācijām. Patiešām, ņemot vērā jautājuma politisko jutīgumu, proti, aizsardzību pret jonizējošo starojumu, kā arī nepieciešamību nodrošināt sadarbību starp Komisiju un Dāniju, pieprasīto dokumentu izpaušana šajā apspriežu posmā būtu bijusi pāragra un kaitētu Komisijas spējai nodrošināt pareizu Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzību. Turklāt tas būtu mazinājis Dānijas iestāžu vēlmi sadarboties ar Komisiju. Iepriekš minēto iemeslu dēļ uz attiecīgajiem dokumentiem attiecās izņēmums, kas paredzēts Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā, kurā noteikts, ka " *iestāde atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to varētu kaitēt: (...) pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķi* ".

Turklāt, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu sākt pārkāpuma procedūru saskaņā ar Euratom līguma 141. pantu, kas ir līdzvērtīgs EK līguma 226. pantam, attiecīgo dokumentu publiskošana nopietni kaitētu notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmo daļu. Dokumentu izpaušana šajā procedūras posmā būtu pakļāvusi Komisijai nepamatotu ārēju spiedienu un tādējādi būtu kavējusi brīvu viedokļu apmaiņu Komisijā, kā arī sadarbību ar Dānijas iestādēm. Iestādes lēmumu pieņemšanas procesā ir absolūti svarīgi, lai tās dienesti varētu pieprasīt informāciju no dalībvalsts un bez ārēja spiediena analizēt visus situācijas aspektus, kas var novest pie oficiālas pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanas. Komisijas dienestiem arī jābūt iespējai brīvi nākt klajā ar idejām un priekšlikumiem, neņemot vērā iespēju, ka to atzinumi un novērtējumi varētu tikt publiskoti. Tā kā lēmumu pieņemšanas process attiecas uz Komisijas sākotnējām uzraudzības darbībām, ir piemērojams tāds pats pamatojums kā iepriekš.

Šajā procesa stadijā nevarēja piešķirt daļēju piekļuvi saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 6. punkta 6. apakšpunktu, nekaitējot Komisijas veiktajai izmeklēšanai un būtiski neapdraudot tās lēmumu pieņemšanas procesu.

Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētie izņēmumi ir piemērojami, ja vien no tiem neatkāpjas sevišķu sabiedrības interešu dēļ, kas saistītas ar publiskošanu. Tomēr sūdzības iesniedzējs neizvirzīja nekādus argumentus, kas pierādītu, ka šādas sevišķas intereses patiešām pastāv. Līdz ar to galvenā interese šajā lietā drīzāk ir aizsargāt Komisijas

izmeklēšanas mērķi un tās lēmumu pieņemšanas procesu.

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

Komisijas atzinums tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam iespējamo apsvērumu sniegšanai.

Sūdzības iesniedzējs apsvērumus neiesniedza.

Papildu izmeklēšana

Pēc rūpīgas Komisijas atzinuma izskatīšanas izrādījās, ka ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana.

Ombuds ņēma vērā Komisijas argumentu, ka vēstules, kurām tika pieprasīta piekļuve, bija daļa no Komisijas “uzraudzības procesa”. Tomēr Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums attiecas uz pārbaudēm, izmeklēšanām un revīzijām, nevis uz uzraudzības procesiem. Turklāt no Kopienas tiesu judikatūras izriet, ka 4. pantā paredzētie izņēmumi ir jāinterpretē šauri. Ņemot to vērā un lai pamatotu Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu, Komisijai tika lūgts paskaidrot:

- kāda veida pārbaude, izmeklēšana vai revīzija piederēja attiecīgajām vēstulēm;
- kā vēstuļu izpaušana varētu apdraudēt minētās pārbaudes, izmeklēšanas vai revīzijas mērķi;
- un
- kāda nozīme ir Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajai daļai attiecībā uz Komisijas 2004. gada 6. janvāra un 11. jūnija vēstulēm, kas nosūtītas Dānijas iestādēm.

Saskaņā ar Ombuda statūtu 3. panta 2. punktu Komisijai arī tika lūgts atļaut ombuda dienestiem pārbaudīt attiecīgos dokumentus.

Komisijas atbilde

Atbildot uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām, Komisija norādīja, ka galvenais jautājums šajā lietā ir par to, vai Dānijas iestādēm tai būtu jāinformē par vides radioaktivitātes monitoringa rezultātiem Grenlandē, lai tā varētu noteikt, vai tagad būtu lietderīgi veikt koriģējošus pasākumus teritorijā, kurā negadījums notika 1968. gadā.

Sākotnēji Komisija pieprasīja informāciju no Dānijas iestādēm par pieņemumu, ka Euratom līgums attiecas uz Grenlandi (2004. gada 6. janvāra vēstule). Dānijas iestādes atbildēja pa faksu 2004. gada 30. janvārī, apgalvojot, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi. Šim faksa ziņojumam Dānijas iestādes nosūtīja protokolu par labojumiem Līgumā par Eiropas Savienību.

Komisija atzina, ka Euratom līgums Grenlandei nav piemērojams. 2004. gada 11. jūnijā tā lūdza Dānijas iestādes brīvprātīgi sniegt pieprasīto informāciju.

Laikā, kad sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi vēstulei apmaiņai starp Komisiju un Dānijas iestādēm, joprojām nebija skaidrs, vai Komisija turpinās centienus iegūt informāciju par radioaktivitātes līmeni Grenlandē. Tāpēc Komisija atteicās izpaust saraksti ar Dānijas iestādēm, lai neapdraudētu brīvprātīgas sadarbības iespējas. Komisija uzskatīja, ka tolaik izpaušana mazinātu Dānijas iestāžu vēlmi brīvprātīgi sniegt informāciju, kas kaitētu izmeklēšanas mērķim, kuru tā bija paredzējusi veikt. Turklāt, kamēr nav pieņemts lēmums par veicamajiem pasākumiem, izpaušana nopietni ietekmētu arī Komisijas spēju pieņemt lēmumu, pamatojoties uz vienošanos ar Dānijas iestādēm.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētie izņēmumi liedz izpaust saraksti ar Dānijas iestādēm.

Laika gaitā vairs nav spēkā iemesli, kuru dēļ pieprasītos dokumentus neizpauž. Komisija ir apspriedusies ar Dānijas iestādēm par Dānijas Ārlietu ministrijas 2004. gada 30. janvāra faksa un Dānijas Pastāvīgās pārstāvniecības 2004. gada 15. septembra vēstules iespējamo izpaušanu. Dānijas iestādes piekrita izpaust savu korespondences daļu. Līdz ar to Komisija tagad atklāj pilnīgu vēstuļu apmaiņu ar Dānijas iestādēm par informācijas sniegšanu par radioaktivitātes līmeni Grenlandē.

Komisija iesniedza sarakstes kopijas, kas pievienotas atzinumam. Tā kā Komisija bija izpaudusi dokumentus, kuriem sūdzības iesniedzējs bija lūdzis piekļuvi, tā uzskatīja, ka ombuda dienestiem vairs nav vajadzības pārbaudīt šos dokumentus.

Sūdzības iesniedzēja piezīmes

Sūdzības iesniedzējs tika aicināts iesniegt piezīmes par Komisijas atbildi, ja viņš to vēlētos. No viņa piezīmes netika saņemtas.

LĒMUMS

1 Iepriekšēja piezīme

1.1 Turpinot 2006. gada 27. septembra izmeklēšanu, Eiropas Ombuds saskaņā ar ombuda statūtu 3. panta 2. punkta 7. apakšpunktu lūdza Eiropas Komisiju ļaut tā dienestiem pārbaudīt dokumentus, uz kuriem attiecas šī lieta.

1.2 Tiesībsarga turpmākajās izmeklēšanās Komisija iesniedza sūdzības iesniedzējam attiecīgo dokumentu kopijas.

1.3 Ņemot vērā to, ka Komisija ir piešķīrusi piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, ombuds vairs neuzskata attiecīgo dokumentu pārbaudi par būtisku. Tomēr Komisija piešķir piekļuvi, lai gan tā, šķiet, joprojām aizstāvēja apstrīdētā (sākotnējā) atteikuma pamatotību. Šā iemesla dēļ ombuds uzskata, ka ir lietderīgi un lietderīgi pārbaudīt, vai Komisija ir kļūdaini atteikusi piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, sniedzot 2005. gada 6. jūlija atbildi uz sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumu un 2005. gada 2. augusta lēmumu par sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu.

2 Apstrīdētais piekļuves atteikums

2.1 Sūdzība attiecās uz Komisijas atteikumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (8) (turpmāk tekstā — “Regula 1049/2001”) nodrošināt piekļuvi šādiem dokumentiem: I) Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 6. janvāra vēstuli Dānijas Pastāvīgajai pārstāvniecībai (TREN D/03/22884); II) Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 11. jūnija vēstuli Dānijas Pastāvīgajai pārstāvniecībai (TREN D/04/8777); un iii) Dānijas Pastāvīgās pārstāvniecības 2004. gada 15. septembra vēstuli Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorātā (TREN A/04/30692) (9). Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini atteikusi piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

2.2 Komisija uzskata, ka dokumenti, kuriem sūdzības iesniedzējs bija pieprasījis piekļuvi, bija sarakste starp Komisiju un Dānijas iestādēm, kas tika veikta plašākā lūgumraksta Nr. 720/2002 kontekstā, kurš tika iesniegts Eiropas Parlamentam un attiecās uz Euratom tiesību aktu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku. Komisija informēja atbildīgo Parlamenta komiteju, ka tā neuzskata par iespējamu tiesību aktu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz pirmspievienošanās periodu. Tomēr lūgumraksta rezultātā Komisija sazinājās ar Dāniju, pieprasot informāciju par Dānijas vides monitoringa darbībām, kā noteikts Euratom līguma 35. pantā.

2.3 Komisija apgalvoja, ka sarakste, kurai sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi, bija daļa no sākotnējām konsultācijām, kas nepieciešamas Komisijas uzraudzības darbībām. Komisija patur tiesības arī turpmāk nodrošināt tiesību aktu par aizsardzību pret jonizējošo starojumu ievērošanu un kopumā Euratom veselības drošības noteikumu ievērošanu. Tādējādi vēstuli apmaiņā bija informācijas pieprasījums, kas tika veikts uzraudzības procesā, kura mērķis bija pārbaudīt Kopienas tiesību ievērošanu attiecīgajā brīdī un kura rezultātā, iespējams, varētu tikt uzsākta pārkāpuma procedūra attiecībā uz situāciju. Pienākumu neizpildes procedūras pareizas īstenošanas mērķis jo īpaši ir ļaut attiecīgajai dalībvalstij brīvprātīgi izpildīt Līguma prasības vai pamatot savu nostāju. Šis pamatojums vēl jo vairāk attiecas uz iepriekšējām konsultācijām. Patiešām, ņemot vērā jautājuma politisko jutīgumu, proti, aizsardzību pret jonizējošo starojumu, kā arī nepieciešamību nodrošināt sadarbību starp Komisiju un Dāniju, pieprasīto dokumentu izpaušana šajā apspriežu posmā būtu bijusi pāragra un kaitētu Komisijas spējai nodrošināt pareizu Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzību. Turklāt tas būtu mazinājis Dānijas iestāžu vēlmi sadarboties. Iepriekš minēto iemeslu dēļ uz attiecīgajiem dokumentiem attiecās izņēmums, kas paredzēts Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā, kurā noteikts, ka " *iestāde atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to varētu kaitēt: (...) pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķi* ".

2.4 Komisija arī apgalvoja, ka, kamēr tā nav pieņēmusi lēmumu par pārkāpuma procedūras uzsākšanu saskaņā ar Euratom līguma 141. pantu, kas ir līdzvērtīgs EK līguma 226. pantam, attiecīgo dokumentu publiskošana, kā paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā, nopietni kaitētu notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam. Dokumentu izpaušana šajā procedūras posmā būtu pakļāvusi Komisijai nepamatotu ārēju spiedienu un tādējādi būtu kavējusi brīvu viedokļu apmaiņu Komisijā, kā arī sadarbību ar Dānijas iestādēm. Iestādes lēmumu pieņemšanas procesā ir absolūti svarīgi, lai tās dienesti bez ārējas ietekmes varētu pieprasīt informāciju no dalībvalsts un analizēt visus situācijas aspektus, kas var novest pie oficiālas pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanas. Komisijas dienestiem arī jābūt iespējai brīvi nākt klajā ar idejām un priekšlikumiem, neņemot vērā iespēju, ka to atzinumi un novērtējumi varētu tikt publiskoti. Tā kā lēmumu pieņemšanas process attiecas uz Komisijas sākotnējām uzraudzības darbībām, ir piemērojams tāds pats pamatojums kā iepriekš 1.3. punktā minētais.

2.5 Visbeidzot, Komisija apgalvoja, ka šajā procesa stadijā nevar piešķirt daļēju piekļuvi saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 6. punktu, neapdraudot tās izmeklēšanu un būtiski neapdraudot tās lēmumu pieņemšanas procesu. Tā arī norādīja, ka sūdzības iesniedzējs nav

izvirzījis argumentus, kas pierādītu sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu saistībā ar informācijas izpaušanu.

2.6 Pamatojoties uz Komisijas atzinumu, ombuds konstatēja, ka ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana. Ombuds ņēma vērā Komisijas argumentu, ka vēstules, kurām tika pieprasīta piekļuve, bija daļa no Komisijas “uzraudzības procesa”. Tomēr Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums attiecas uz pārbaudēm, izmeklēšanām un revīzijām, nevis uz uzraudzības procesiem. Turklāt no Kopienų tiesu judikatūras (10) izriet, ka 4. pantā paredzētie izņēmumi ir jāinterpretē šauri. Ņemot to vērā un lai pamatotu Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu, Komisijai tika lūgts paskaidrot:

- kāda veida pārbaude, izmeklēšana vai revīzija piederēja attiecīgajām vēstulēm?
- kā vēstulju izpaušana varētu apdraudēt šīs pārbaudes, izmeklēšanas vai revīzijas mērķi un
- kāda nozīme Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajai daļai ir attiecībā uz Komisijas 2004. gada 6. janvāra un 11. jūnija vēstulēm, kas nosūtītas Dānijas iestādēm?

2.7 Atbildot uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām, Komisija norādīja, ka galvenais jautājums šajā lietā ir par to, vai Dānijas iestādēm tai būtu jāinformē par vides radioaktivitātes monitoringa rezultātiem Grenlandē, lai tā varētu noteikt, vai tagad būtu lietderīgi veikt koriģējošus pasākumus jomā, kurā negadījums notika 1968. gadā. Sākotnēji Komisija pieprasīja informāciju no Dānijas iestādēm par pieņemumu, ka Euratom līgums attiecas uz Grenlandi (2004. gada 6. janvāra vēstule). Dānijas iestādes atbildēja pa faksu 2004. gada 30. janvārī, apgalvojot, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi. Šim faksa ziņojumam Dānijas iestādes nosūtīja ziņojumu par labojumiem Līgumā par Eiropas Savienību. Komisija atzina, ka Euratom līgums Grenlandei nav piemērojams. 2004. gada 11. jūnijā tā lūdza Dānijas iestādes brīvprātīgi sniegt pieprasīto informāciju.

2.8 Komisija savā atbildē arī apgalvoja, ka brīdī, kad sūdzības iesniedzējs pieprasīja piekļuvi vēstulju apmaiņai starp Komisiju un Dānijas iestādēm, joprojām nav skaidrs, vai Komisija turpinās centienus iegūt informāciju par radioaktivitātes līmeni Grenlandē. Tāpēc Komisija atteicās izpaust saraksti ar Dānijas iestādēm, lai neapdraudētu brīvprātīgas sadarbības iespējas. Komisija uzskatīja, ka tolaik izpaušana būtu mazinājusi Dānijas iestāžu vēlmi brīvprātīgi sniegt informāciju. Šāda iespējamība kaitētu izmeklēšanas mērķim, kuru Komisija bija paredzējusi veikt. Turklāt, kamēr nav pieņemts lēmums par veicamajiem pasākumiem, izpaušana nopietni ietekmētu arī Komisijas spēju pieņemt lēmumu, pamatojoties uz vienošanos ar Dānijas iestādēm. Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētie izņēmumi liedz izpaust saraksti ar Dānijas iestādēm.

2.9 Komisija visbeidzot precizēja, ka, beidzoties termiņam, vairs nepastāv iemesli, kuru dēļ pieprasītie dokumenti tika noraidīti. Komisija ir apspriedusies ar Dānijas iestādēm par Dānijas Ārlietu ministrijas 2004. gada 30. janvāra faksa un Dānijas Pastāvīgās pārstāvniecības 2004. gada 15. septembra vēstules iespējamo izpaušanu. Dānijas iestādes piekrita izpaust savu korespondences daļu. Līdz ar to Komisija tagad atklāj pilnīgu vēstulju apmaiņu ar Dānijas iestādēm par informācijas sniegšanu par radioaktivitātes līmeni Grenlandē.

2.10 Ombuds attiecībā uz attiecīgo dokumentu saturu norāda: Komisija 2004. gada 6. janvāra vēstulē atgādināja, ka saskaņā ar Euratom līguma 36. pantu “*katra dalībvalsts izveido iekārtas, kas vajadzīgas, lai pastāvīgi uzraudzītu radioaktivitātes līmeni gaisā, ūdenī un augsnē un nodrošinātu atbilstību pamatstandartiem.*” Komisija arī atgādināja, ka saskaņā ar Euratom līguma 36. pantu “*attiecīgās iestādes periodiski paziņo Komisijai informāciju par 35. pantā minētajām pārbaudēm, lai tā būtu informēta par radioaktivitātes līmeni, kam sabiedrība ir pakļauta*”. Komisija informēja Dānijas iestādes, ka Komisijai iepriekš iesniegtajos ziņojumos par Euratom līguma 35. pantā minētajām uzraudzības darbībām nav iekļauta nekāda informācija par Grenlandi. Komisija apgalvoja, ka Euratom līgums bija piemērojams Grenlandei, un lūdza Dānijas iestādēm nosūtīt tai attiecīgos datus par Grenlandi par laikposmu no 1994. gada janvāra līdz 2002. gada decembrim. Dānijas iestādes 2004. gada 30. janvāra atbildē (11) informēja Komisiju, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi. Komisija 2004. gada 11. jūnija vēstulē atzina, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi, un lūdza Dānijas iestādes ņemt vērā to, ka 2004. gada 6. janvāra informācijas pieprasījums bija pamatots ar Euratom līguma noteikumu piemērojamību Grenlandes teritorijai. Tā vietā Komisija lūdza Dānijas iestādes piekrist brīvprātīgi sniegt attiecīgos datus, kas pieejami par Grenlandi. Dānijas iestādes 2004. gada 15. septembra vēstulē norādīja, ka, tā kā Grenlande nav Kopienas daļa, dati no šīs teritorijas neattiecas uz Komisijas sagatavotajiem gada uzraudzības ziņojumiem. Tāpēc Dānijas iestādes lūdza Komisiju paskaidrot tās pieprasījuma pamatojumu, lai brīvprātīgi iegūtu informāciju par Grenlandes vides monitoringa datiem.

2.11 Ombuds atgādina, ka Komisija atteica piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu. Komisija apgalvoja, ka vēstuli apmaiņā ir informācijas pieprasījums, kas veikts saistībā ar uzraudzības procesu, kura mērķis bija pārbaudīt atbilstību Kopienas tiesību aktiem un kura rezultātā, iespējams, varētu sākt pārkāpuma procedūru saskaņā ar Euratom līguma 141. pantu. Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā ir paredzēts, ka iestāde atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzībai. Ombuds no attiecīgo dokumentu satura norāda, ka Komisijas sākotnējais informācijas pieprasījums attiecās uz radioaktivitātes datiem attiecībā uz Grenlandi, un ierosināja, ka Dānijas iestādes, iespējams, nav izpildījušas savus pienākumus saskaņā ar Euratom līguma 35. un 36. pantu. Tomēr ombuds uzskata, ka piekļuves pieprasījuma iesniegšanas brīdī bija skaidrs, ka informācijas pieprasījums nevarēja novest pie pārkāpuma procedūras saskaņā ar Euratom līgumu, jo Komisija bija atzinusi, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi. Turklāt atbildē uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām Komisija sniedza argumentu, kas atšķīrās no tā, kas bija ietverts atbildē uz sūdzības iesniedzēja atkārtoto pieteikumu. Jaunajā argumentā Komisija apgalvoja, ka tolaik izpaušana mazinātu Dānijas iestāžu vēlmi brīvprātīgi sniegt informāciju un ka šāda iespējamība “*ietekmētu izmeklēšanas mērķi, ko Komisija bija iecerējusi veikt*”. Tomēr, ņemot vērā to, ka saskaņā ar Euratom līgumu nevarēja notikt pārkāpuma procedūra attiecībā uz šo jautājumu, Komisija nav paskaidrojusi, kāda veida izmeklēšana (tās kompetencē) tā atsaucās savā atbildē uz turpmākajām izmeklēšanām. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka Komisija nav sniegusi pamatotu un pietiekamu pamatojumu, lai tā varētu atsaukties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu.

2.12 Ombuds atgādina, ka Komisija ir atsaukusies arī uz Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta

pirmo daļu, lai pamatotu atteikumu piešķirt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Komisija apgalvoja, ka piekļuves piešķiršana attiecīgajiem dokumentiem pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas varētu sajaukt Komisijas uzraudzības darbības ar tās oficiālo nostāju lūgumrakstā Nr. 720/2002, tādējādi nopietni apdraudot tās notiekošo lēmumu pieņemšanas procesu. Atbildot uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām, Komisija sniedza papildu paziņojumu, ka “*līdz lēmuma pieņemšanai par veicamajiem pasākumiem izpaušana nopietni ietekmētu Komisijas spēju pieņemt lēmumu, pamatojoties uz vienošanos ar Dānijas iestādēm.*” Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka piekļuvi dokumentam, ko iestāde sagatavojusi iekšējai lietošanai vai ko iestāde saņēmusi un kas attiecas uz jautājumu, par kuru iestāde nav pieņēmusi lēmumu, atsaka, ja dokumenta publiskošana nopietni kaitētu iestādes lēmumu pieņemšanas procesam. Ombuds uzskata, ka Komisijas vēstules Dānijas iestādēm nevar pamatoti uzskatīt par dokumentiem, ko iestāde sagatavojusi iekšējai lietošanai. Tādējādi Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmā daļa varētu attiekties tikai uz Dānijas iestāžu 2004. gada 15. septembra vēstuli. Tomēr, ciktāl Komisijas arguments par piekļuves atteikumu, ņemot vērā, attiecas uz iespējamu turpmāku lēmumu uzsākt pārkāpuma procedūru saskaņā ar Euratom līguma 141. pantu, tā jau iepriekš 2.11. punktā ir secinājusi, ka šāda lēmuma nav. Turklāt, ciktāl šis arguments varētu attiekties uz cita veida lēmumu, ombuds uzskata, ka šāds arguments pēc būtības būtu pārāk vispārīgs, jo Komisija nav īpaši atsaukusies uz citu iespējamu lēmumu veidu (tās kompetencē). Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds uzskata, ka Komisija nav sniegusi pamatotu un pietiekamu pamatojumu, lai tā varētu atsaukties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu.

2.13 Pamatojoties uz iepriekš 2.11. un 2.12. punktā izdarītajiem secinājumiem, ombuds uzskata, ka Komisijas atteikums sniegt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, kas izteikts sūdzības iesniedzējam adresētajās 2005. gada 6. jūlija un 2005. gada 2. augusta vēstulēs, nav pamatots ar pamatotu un atbilstošu pamatojumu. Tā ir administratīva kļūme. Ņemot vērā to, ka Komisija nodrošināja piekļuvi šiem dokumentiem tikai saistībā ar šo izmeklēšanu, ombuds sniegs attiecīgu kritisku piezīmi.

3 Secinājumi

Pamatojoties uz ombuda veiktajām izmeklēšanām saistībā ar šo sūdzību, ir nepieciešams izteikt šādu kritisku piezīmi:

Komisija atteica piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu un 4. panta 3. punkta pirmo daļu. Komisija apgalvoja, ka attiecīgie dokumenti attiecas uz Grenlandes radioaktivitātes datiem, ko tā pieprasīja, pārbaudot Dānijas atbilstību Kopienas tiesību aktiem. Turpinājumā tā norādīja, ka šī pārbaudes procesa rezultātā varētu tikt uzsākta pārkāpuma procedūra saskaņā ar Euratom līgumu. Tomēr Komisija šajā sakarā ir arī atzinusi, ka Euratom līgums neattiecas uz Grenlandi. Tādējādi saskaņā ar Euratom līgumu šajā jautājumā nevarēja notikt pārkāpuma procedūra. Tomēr Komisija nav paskaidrojusi, kādu izmeklēšanu tā varētu veikt vai pieņemt lēmumu savas kompetences ietvaros attiecībā uz strīdīgajiem dokumentiem. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisijas atteikums nodrošināt piekļuvi šiem dokumentiem, jo šis atteikums tika izteikts sūdzības iesniedzējam adresētajās 2005. gada 6. jūlija un 2005. gada 2. augusta vēstulēs, nebija pamatots ar pamatotu un atbilstošu pamatojumu. Tas bija administratīvas kļūmes gadījums.

Nemot vērā to, ka Komisija tagad ir piešķīrusi piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, nav nozīmes panākt lietas mierizlīgumu. Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

Par šo lēmumu tiks informēts arī Komisijas priekšsēdētājs.

Jūsu sirsnīgi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) OV 2001, L 145, 43. lpp.

(2) Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norādīja, ka attiecīgā vēstule ir Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 15. septembra vēstule Dānijas iestādēm. Tomēr no Komisijas atzinuma un pēc tam no publiskotajiem dokumentiem izriet, ka attiecīgā vēstule faktiski ir Dānijas iestāžu vēstule Komisijai. Sūdzības iesniedzējs izmeklēšanas laikā šo jautājumu nav apšaubījis.

"Iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt: (...) pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķi, ja vien informācijas izpaušana nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm."

(4) *"Piekļuve dokumentam, ko iestāde sagatavojusi iekšējai lietošanai vai ko saņēmusi iestāde un kas attiecas uz jautājumu, par kuru iestāde nav pieņēmusi lēmumu, tiek atteikta, ja iepazīšanās ar šo dokumentu varētu nopietni kaitēt iestādes lēmumu pieņemšanas procesam, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm."*

(5) OV L 159, 1. lpp.

(6) *"Ja izņēmumi attiecas tikai uz pieprasītā dokumenta daļām, pārējās dokumenta daļas tiek izlaistas."*

(7) *"Kopienas iestādēm un struktūrām ir pienākums sniegt ombudam visu informāciju, ko viņš ir pieprasījis no tām, un dot viņam piekļuvi attiecīgajām lietām. Tās var atteikties tikai pienācīgi pamatotu slepenības iemeslu dēļ. (...)".*

(8) OV 2001, L 145, 43. lpp.

(9) Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norādīja, ka attiecīgā vēstule ir Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta 2004. gada 15. septembra vēstule Dānijas iestādēm. Tomēr no Komisijas atzinuma un pēc tam no publiskotajiem dokumentiem izriet, ka attiecīgā vēstule faktiski ir Dānijas iestāžu vēstule Komisijai. Sūdzības iesniedzējs izmeklēšanas laikā šo jautājumu nav apšaubījis.

(10) Sk., piemēram, 2005. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-110/03, T-150/03 un T- 405/03 *Sison/Padome* (Krājums, II-1429. lpp., 45. punkts).

(11) Lai gan piekļuves pieprasījums uz šo vēstuli neattiecās, Komisija tās kopiju iesniedza, atbildot uz ombuda turpmākajām izmeklēšanām.